

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. VIII. De Cisterciensium monasterijs, Deiparæ cultu ac miraculorum gloria claris in Belgio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

ri, & alibi excitata: in quibus, præter abstinentiam à carnibus, summus disciplinæ monasticæ viget rigor: vt monialibus Carmelitanis discalceatis parum aut nihil cedere videantur.

CAPVT VIII.

De Cisterciensium monasterijs, Deiparæ cultu ac Miraculorum gloria claris in Belgio.

ET si omnia ac singula Cisterciensis instituti cœnobia Virgini matri sint dicata; ex ijs tamen nōnulla præ reliquis Deus Opt. Max. Miraculorum splendore, ac frequētiore hominum concursu nobilitauit. Inter Belgica (nam de alijs alij dicent) eminent *Camberona* in diœcesi Cameracensi, *Laus B. Mariæ* in Tornacensi, & *Villarium* in Namurcensi sitū.

Camberona ampla atq; illustri Abbatia, in Comitatu Hannoniæ, tertio lapide à Montibus, quæ vrbs est metropolitana, amœno loco sita, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo octauo à S. Bernardo Claræ Vallis Abbate initia sua accepit. Hoc in monasterio visitur imago Deiparæ, quæ anno millesimo trecentesimo vicesimo secundo à Iudeo quodam perfido læsa cū fuisset, mox sanguinem emisit. Historiam miraculorum illius loci cōscripsit V Valrandus Caoltius, & Duaci anno 1606. publicauit.

Apud

Apud Insulas Flandriæ Gallicanæ emporium sita est Abbatia Laudensis, vulgò Lo nuncupata, quæ sacellum habet Deiparæ sacrum, frequèti piè peregrinantium concursu celebre.

De Villario libet paulò altiùs, in exterorum gratiam, repetere. Collis Asper, vulgò *Mons Acutus*, locus olim siluestris, nunc à paucis retrò annis opidum Brabantia, portis ac mœnibus clausum, haud procul à Siche mio, vetusto opido & arce, visitur. In dicto colle quercus annosa exstabat, cui imago seu statua Deiparæ pendeat affixa. Ad hunc locum cum anno millesimo sexcentesimo tertio præsertim frequens hominum, opem ac solatium à Diua petentium, fieret confluxus, sacellum primò ex tabulis, post è lapide secto iuxtà exstructum, & anno millesimo sexcentesimo quarto, à *Matthia Houio*, Mechliniensi Archiepiscopo, sacratum est. Quercus autem, mandato *Ioannis Miræi*, patruï nostri, tunc Antuerpiensis Episcopi designati (quem ad Miracula discutienda, aliaque pro bono piè peregrinantium statuenda idem Archiepiscopus eò miserat) paucis antea mensibus à stirpe excisa est: idque vel ideo, quòd trunco variè scisso & imminuto, cum fragmenta & assulas quisque peteret, casum iam minaretur. Excisa itaque, & quod eius superfuit, à varijs piè ac religiosè est expetitur, vt inde statuas seu icones sibi faciendas curarent.

Anno
1603.

Sic

Sic & Ioannes Miræus ex fragmentis grâ-
dioribus, domum allatis, statuas aliquot seu
icunculas Deiparæ faciendas mandauit. Ex
his vnam dono dedit D. Roberto Henriono, Ab-
bati Villariensi: quam in facello nouo, à
fundamentis Villarij exstructo, cùm is col-
locasset, factus mox est accolarum ac longè
dispositorum concursus, qui hodieque durat,
præsertim febribus curandis. Itaque multa à
varijs mox donaria sunt oblata: inter alios
Amplissimus D. Petrus Pecquius, Brabantia
Cancellarius, Versus istos, typis Plantinia-
nis editos, Deiparæ sacrauit:

*Nouem maligna febre fractus mensium,
Medicæq; iam spem mente deserens opis,
Opem requiro calitus, supplex nouam,
Maria, ad aram prouolutus hanc tuam.
Voco Mariam; culpa matrem non fuit.
Sed ecce Mater, Mater illicò es mihi.
Quartana febris abiit, ò benignitas
Dei parentis immerens hominum in genus!
Abiit repentè febris. Id gestum rei,
Villariensis Aspricollis in iugo,
Cognoscat et as nostra, postera & sciat.
Ego grata laudis vsque & vsq; cantica
Matri salutis offeram venerans mea.*

Prid. Kal. Iunij, M. D. C. XIX.